

DOTYCZY CYKLU KSZTAŁCENIA 2020 - 2023
Rok akademicki 2021/2022

1. PODSTAWOWE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

Nazwa przedmiotu	Komunikacja społeczna w literaturze i publicystyce staropolskiej oraz oświeceniowej
Kod przedmiotu	IC2/33
Nazwa jednostki prowadzącej kierunek	Kolegium Nauk Humanistycznych
Nazwa jednostki realizującej przedmiot	Instytut Polonistyki i Dziennikarstwa
Kierunek studiów	Dziennikarstwo i komunikacja społeczna
Poziom studiów	studia pierwszego stopnia
Profil	ogólnoakademicki
Forma studiów	studia stacjonarne
Rok i semestr studiów	2 rok, semestr III
Rodzaj przedmiotu	kierunkowy/ moduł przedmiotów uzupełniających (literatura)
Język wykładowy	polski
Koordinator	dr hab. prof. UR Jolanta Kowal (członkini Zespołu Programowego kierunku studiów DiKS)
Imię i nazwisko osoby prowadzącej	dr hab. prof. UR Grzegorz Trościński (autor programu); Pracownicy Zakładu Literatury Staropolskiej i Polskiego Oświecenia

1.1. Formy zajęć dydaktycznych, wymiar godzin i punktów ECTS

semestr (nr)	wykt.	ćw.	konw.	lab.	sem.	ZP	prakt.	inne (jakie?)	liczba pkt. ECTS
3		30							1

1.2. Sposób realizacji zajęć

x zajęcia w formie tradycyjnej

x zajęcia realizowane z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość (zajęcia prowadzone są w formie zdalnej, jeśli wynika to z aktualnie obowiązujących przepisów).

1.3. Forma zaliczenia przedmiotu (z toku)

Zaliczenie z oceną

2. WYMAGANIA WSTĘPNE

Znajomość piśmiennictwa staropolskiego i oświeceniowego wyniesiona ze szkoły średniej oraz wiedza na temat podstawowych teorii komunikacji społecznej oraz komunikacji retorycznej.

3. CELE, EFEKTY UCZENIA SIĘ, TREŚCI PROGRAMOWE I STOSOWANE METODY DYDAKTYCZNE

3.1. Cele przedmiotu

C1	Poznanie najważniejszych tekstów publicystycznych i literackich z epok staropolskich i oświecenia kształtujących obraz komunikacji społecznej w społeczeństwie staropolskim i oświeceniowym.
C2	Rozpoznawanie mechanizmów komunikacji literackiej i społecznej w tekstach publicystycznych i literackich, wskazywanie struktur retorycznych tekstów dawnych i analizowanie ich funkcji w procesie komunikacji społecznej.
C3	Uświadamianie ponadczasowości zjawiska komunikacji społecznej i mechanizmów retorycznych, kształtowanie postaw krytycznego odbioru tekstów perswazyjnych we współczesnym dyskursie publicznym.

3.2. Efekty uczenia się dla przedmiotu

EK (efekt uczenia się)	treść efektu uczenia się zdefiniowanego dla przedmiotu	odniesienie do efektów kierunkowych
EK_01	Student/ka poznaje teksty literackie i publicystyczne z epok dawnych w kontekście komunikacji społecznej, rozróżnia terminologię niezbędną w interpretacji dzieł literackich, zna i rozumie główne nurty badań nad zjawiskiem komunikacji społecznej oraz teorię retoryczności tekstów dawnych.	K_Wo1; K_Wo3; K_Wo7-08
EK_02	Student/ka klasyfikuje dzieła literackie i publicystyczne w obrębie procesu historyczno-kulturowego, analizuje zjawisko komunikacji społecznej w kontekście uniwersalnej teorii komunikacji międzyludzkiej.	K_Uo9
EK_03	Student/ka rozumie proces komunikacji społecznej jako część współczesnego dyskursu kulturowego.	K_Ko3

3.3. Treści programowe

A. Problematyka wykładu

Treści merytoryczne
-

B. Problematyka ćwiczeń audytoryjnych, konwersatoryjnych, laboratoryjnych, zajęć praktycznych

Treści merytoryczne
Zajęcia organizacyjne: ustalenie warunków zaliczenia przedmiotu, zapoznanie studentów z programem zajęć.
Teorie komunikacji literackiej i społecznej. Tekst staropolski i oświeceniowy jako akt komunikacji społecznej. Specyfika komunikacji społecznej w literaturze i publicystyce staropolskiej i oświeceniowej.
Komunikacja społeczna na terenie publicystyki staropolskiej – zarys ogólny.
Komunikacja społeczna na terenie publicystyki oświeceniowej – zarys ogólny.
Komunikacja społeczna na terenie dawnego piśmiennictwa okolicznościowego – zarys ogólny.
Komunikacja społeczna na terenie okolicznościowej poezji politycznej wieku XVI – zarys problematyki.
Komunikacja społeczna na terenie okolicznościowej publicystyki politycznej stulecia XVI (M. Rej, S. Orzechowski).
Komunikacja społeczna na terenie okolicznościowej publicystyki politycznej stulecia XVI (A. Frycz-Modrzewski, J. Kochanowski)
Renesansowa myśl polityczna na tle tendencji europejskich.
Okolicznościowa poezja polityczna jako „platforma” społecznej komunikacji w dawnych wiekach.
Metody agitacji, propagandy, dezinformacji i strategie retoryczne w politycznej publicystyce i literaturze okolicznościowej.
Oświeceniowa walka o poprawę Rzeczypospolitej (S. Konarski, S. Staszic, H. Kołłątaj).
Publicystyczny profil prozy staropolskiej i oświeceniowej.
Kanały komunikacji społecznej w dawnych wiekach.
Komunikacja społeczna w strategiach nadawczych i mechanizmach percepcji odbiorcy.

3.4. Metody dydaktyczne

Analityczna, prezentacja multimedialna, pogadanka, referat

4. METODY I KRYTERIA OCENY

4.1. Sposoby weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody oceny efektów uczenia się	Forma zajęć dydaktycznych
EK_01	przygotowanie i wygłoszenie referatu na temat wybranego zagadnienia z zakresu komunikacji społecznej w piśmiennictwie epok dawnych; obserwacja dyskusji i aktywności studentów w trakcie zajęć	ćw.
EK_02	przygotowanie i wygłoszenie referatu na temat wybranego zagadnienia z zakresu komunikacji społecznej w piśmiennictwie epok dawnych; obserwacja dyskusji i aktywności studentów w trakcie zajęć	ćw.
EK_03	obserwacja w trakcie zajęć	ćw.

4.2. Warunki zaliczenia przedmiotu (kryteria oceniania)

Uczestnictwo i aktywny udział w zajęciach, przygotowanie i wygłoszenie referatu:
aktywność na zajęciach: 30 % oceny końcowej;
przygotowanie referatu: 50 % oceny końcowej;
obecność na zajęciach: 20 % oceny końcowej.

5. CAŁKOWITY NAKŁAD PRACY STUDENTA POTRZEBNY DO OSIĄGNIĘCIA ZAŁOŻONYCH EFEKTÓW W GODZINACH ORAZ PUNKTACH ECTS

Forma aktywności	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
Godziny kontaktowe wynikające z harmonogramu studiów	30
Inne z udziałem nauczyciela akademickiego (udział w konsultacjach)	0
Godziny niekontaktowe – praca własna studenta – czytanie i opracowywanie tekstów literackiej z obowiązkowej listy lektur	0
SUMA GODZIN	30
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS	1

6. PRAKTYKI ZAWODOWE W RAMACH PRZEDMIOTU

Wymiar godzinowy	nie dotyczy
Zasady i formy odbywania praktyk	

7. LITERATURA

Literatura podstawowa

- Dobek-Ostrowska C., *Teoria komunikowania publicznego i politycznego*, Warszawa 2002.
- Błuszkowski J., *Stereotypy narodowe w świadomości Polaków*, Warszawa 2003.
- Filipiak M., *Homo communicans. Wprowadzenie do teorii masowego komunikowania*, Lublin 2003.
- Kotarski E., *Staropolska publicystyka polityczna. Rekonesans*, [w:] tegoż, *Dziedzictwo i tradycja. Szkice o kulturze staropolskiej*, Gdańsk 1990.
- Kotarski E., *Poezja okolicznościowa i tradycja retoryczna*, [w:] *Sarmackie theatrum*, t. 2: *Idee i rzeczywistość*, pod red. R. Ociecek, M. Barłowskiej, Katowice 2001.
- Krzywy R., *Poezja staropolska wobec genologii retorycznej. Wprowadzenie do problematyki*, Warszawa 2014.
- Krzywy R., *W kręgu poezji okolicznościowej*, [w:] J. Kochanowski, *Poematy okolicznościowe*, oprac. R. Krzywy, Warszawa 2018.
- Maksimowicz K., *Poezja polityczna a Sejm Czteroletni*, Gdańsk 2000.
- Maliszewski K., *Komunikacja społeczna w kulturze staropolskiej. Studia z dziejów kształtowania się form i treści społecznego przekazu w Rzeczypospolitej szlacheckiej*, Toruń 2001.
- Słownik literatury polskiego oświecenia*, pod red. T. Kostkiewiczowej, Wrocław 1991 [stąd hasła: B. Otwinowska, *Retoryka*; Z. Goliński, *Publicystyka*, E. Rabowicz, *Okolicznościowa literatura polityczna*].
- Słownik literatury staropolskiej*, pod red. T. Michałowskiej przy udziale B. Otwinowskiej i E. Sarnowskiej-Temeriusz, Wrocław 1990 [stąd hasła: E. Kotarski, *Publicystyka*; B. Otwinowska, *Retoryka*].
- Wich U., *Poeta ludens. Problemy komunikacji literackiej i społecznej XIV–XVIII wieku*, Kraków 2011.
- Wolska B., *Poezja polityczna czasów pierwszego rozbioru i sejmu delegacyjnego 1772–1775*, Wrocław 1982.

Literatura uzupełniająca:

- Dobek-Ostrowska B., *Komunikowanie polityczne i publiczne*, Warszawa 2006.
- Fiske J., *Wprowadzenie do badań nad komunikowaniem*, Wrocław 2008.
- Fras J., *Komunikacja polityczna. Wybrane zagadnienia gatunków i języka wypowiedzi*, Wrocław 2005.
- Głodowski W., *Komunikowanie interpersonalne*, Warszawa 2006.
- E. Griffin, *Podstawy komunikacji społecznej*, Gdańsk 2003.
- Habermas J., *Teoria działania komunikacyjnego*, t. 1–2, Warszawa 1999–2002.
- McQuail D., *Teoria komunikowania masowego*, Warszawa 2007.
- Maliszewski K., *Obraz świata i Rzeczypospolitej w polskich gazetach rękopiśmiennych z okresu późnego baroku*, Toruń 1990.
- Manipulacja w języku*, pod red. P. Krzyżanowskiego, P. Nowaka, Lublin 2004.

Ożóg K., *Język w służbie polityki. Językowy kształt kampanii wyborczych*, Rzeszów 2004.
Pisarek W., *Wstęp do nauki o komunikowaniu*, Kraków 2008.
Poezja okolicznościowa w Polsce w latach 1730–1830. W kręgu spraw publicznych i narodowych, pod red. M. Nalepy, G. Trościńskiego, R. Magrysia, Rzeszów 2014.

Oprac. Grzegorz Trościński

Akceptacja Kierownika Jednostki lub osoby upoważnionej